

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Севлиево, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав Ив. Цветков

при участието на секретаря Рефузе Як. Османова
като разгледа докладваното от Станислав Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20224230200304 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателката С. С. Г. е обжалвала Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата / ЗП / № 1100048891, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура” / АПИ / - София, с който за извършено нарушение на чл.139, ал.5 и ал.6 във вр. с чл.102, ал.2 и на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 и ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ ѝ е наложено наказание глоба в размер на 300.00 лева и такса по чл.10а, ал.2 от Закона за пътищата / ЗП / в размер на 10.00 лева.В жалбата се твърди, че ЕФ е незаконосъобразен в подкрепа на което се излагат подробно развити съображения.

ИСКАНЕТО в жалбата е съдът да отмени изцяло обжалвания електронен фиш.

Ответникът по жалбата – Агенция „Пътна инфраструктура” - София, редовно призован, се явява представител при разглеждане на делото, който оспорва жалбата и моли обжалваният електронен фиш да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

На 09.05.2020 г., в 16:09 часа било установено нарушение с ППС лек автомобил „Хюндай И 20” с рег. № *** на Главен път I-4, км. 76+135, на територията на община Севлиево, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС било отчетено, че не е била заплатена пътна такса по чл.10, ал.1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство.Нарушението било установено с устройство № 40142, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път I-4 км. 76+135.Посоченото по-горе ППС било заснето от устройството, съответно бил изготвен и снимков материал.В следствие била направена справка, от която било установено, че посоченият по-горе автомобил е собственост на жалбоподателката С. С. Г..За установеното нарушение на чл.139, ал.5 и ал.6

във вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП, на 17.03.2021 г. от АПИ – София, бил издаден електронен фиш, № 1100048891, с който на жалбоподателката, на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 и ал.3 от ЗДвП било наложено наказание глоба в размер на 300.00 лева и такса по чл.10а, ал.2 от Закона за пътищата / ЗП / в размер на 10.00 лева. Така издаденият електронен фиш бил изпратен за връчване на жалбоподателката и бил връчен на 03.08.2022 г.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от приетите по делото писмени доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност – Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП № 1100048891, издаден от АПИ – София; Доклад от Електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл.179, ал.3 – 3в; Снимков материал на пътно превозно средство с рег. № ***; Доклад от система за вторична интеграция и правоприлагане и Известие за доставяне на ЕФ.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събраните писмени доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Препис от електронният фиш е връчен на жалбоподателката на 03.08.2022 г. Жалбата е заведена в деловодството на АПИ – София на 15.08.2022 год., тоест в законноустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

Електронният фиш е издаден за извършено нарушение на разпоредбите на чл.139, ал.5 и ал.6 във вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП. Съгласно разпоредбите на чл.139, ал.5 и ал.6 от ЗДвП: “(5) Движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. (6) Водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.”. Разпоредбата на чл.102, ал.2 от ЗДвП гласи следното: “ Собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него”.

С ЕФ на осн. чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 и ал.3 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено наказание глоба в размер на 300.00 лева и такса по чл.10а, ал.2 от Закона за пътищата / ЗП / в размер на 10.00 лева. Съгласно чл.179, ал.3 от ЗДвП: „Водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.”. Разпоредбата на чл.187а, ал.1 и ал.3 от ЗДвП гласи следното: “При установяване на нарушения по чл.179, ал.3 – 3б в отсъствие на нарушителя

се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.... Когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, имуществената санкция по ал.2 се налага на него. Ако вписаният ползвател е физическо лице, се прилага ал.1”.

Жалбоподателката, редовно призована, не се явява в съдебно заседание. В жалбата срещу електронния фиш се твърди, че същият е незаконосъобразен и на това основание се иска неговата отмяна.

На практика с жалбата жалбоподателката не оспорва фактическата обстановка, изложена в атакувания електронен фиш и не оспорва нарушението, което ѝ е вменено във вина. Твърди се обаче, че вероятно същият е издаден след изтичане на преклузивните срокове, регламентирани в разпоредбите на чл.34 от ЗАНН. В случая вероятно били изтекли сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, тъй като фишът бил издаден след изтичането на тримесечният срок от установяване на нарушителя и едногодишният срок от извършване на нарушението.

Съдът не споделя така изложените доводи по следните съображения. Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в общата част на Наказателния кодекс намира приложение и в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл.11 от ЗАНН. Институтите на преследвателната давност по НК са приложими в административнонаказателното производство не само относно абсолютната давност, но и относно обикновената давност за преследване. В процесния казус специалните давностни срокове по чл.34 от ЗАНН са неприложими, доколкото те регламентират съставянето на АУАН и издаването на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законната препратка в чл.189, ал.14 от ЗДвП не се отнася за електронните фишове. Напротив, разпоредбата на чл.85а от ЗАНН предвижда, че доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл.39, ал.4 се прилагат разпоредбите на ЗДвП. Особени правила относно производството по издаване на електронни фишове ЗАНН не съдържа. Поради това, относно институтът на погасителната давност за административнонаказателно преследване, по силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, са приложими разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, в частност срокът по чл.80, ал.1, т.5 от НК /ред. ДВ, бр.26/2010 г./, а именно 3 години. В процесният случай административнонаказателното преследване е било възбудено със съставянето на ЕФ, което процесуално действие е от категорията на прекъсващите давността по чл.81, ал.2 от НК, тъй като е предприето срещу конкретно лице, за конкретно деяние, т.е. има необходимата предметна и персонална насоченост. ЕФ срещу жалб.Г. е издаден на 17.03.2021 г., т.е. в срока по чл.80, ал.1, т.5 от НК спрямо датата на нарушението. Съгласно

нормата на чл.81, ал.2 от НК след свършване на действието, прекъсващо давността, започва да тече нова тригодишна давност. След издаване на процесния електронен фиш АПИ е предприела действия за връчването му на административнонаказателноотговорното лице, но същият е достигнал до адресата жалб.Г. на 03.08.2022 г. В този смисъл, от последното прекъсващо давността действие - 17.03.2021 г., до датата на връчване на електронния фиш – 03.08.2022 г., е изминал срок не по-дълъг от три години. Следователно, в случая, тригодишната давност за преследване по чл.81, ал.2, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК вр. чл.11 от ЗАНН не е настъпила, поради което не е отпаднала възможността спрямо нарушителя да може да бъде завършено започналото административнонаказателно преследване с реализиране на отговорността му за констатираното административно нарушение.

В сходен смисъл е и Решение № 75 от 01.03.2019 г. на Административен съд Перник по КНАХД № 44 по описа за 2019 год.

Съдът намира, че в конкретния случай е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, т. е., че случаят е маловажен. Това е така, защото в чл. 93, т. 9 от НК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, е дадено легално определение на понятието "маловажен случай". Такъв е налице, когато с оглед липсата или незначителността на вредни последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, деянието представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение по чл. 139, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат.

При така изложеното, съдът намира, че обжалвания електронен фиш следва да се потвърди като законосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Уредбата препраща към чл.143 от АПК, който пък от своя страна препраща към чл.77 и чл.81 от ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор, разноски се дължат в полза на административно-наказващия орган, чийто представител своевременно е поискал присъждането им. Предвид изхода от спора и изрично направеното искане, на основание чл.63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. чл.37, ал.1 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на Агенция "Пътна инфраструктура" следва да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение в размер на 130.00 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правната и фактическа сложност на делото.

Предвид изложените съображения на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата /ЗП/ № 1100048891, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура” /АПИ/ - София, с който на С. С. Г. от ***, ЕГН *****, за извършено нарушение на чл.139, ал.5 и ал.6 във вр. с чл.102, ал.2 и на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 и ал.3 от Закона за движението по пътищата е наложено наказание глоба в размер на 300.00 /Триста / лева и такса по чл.10а, ал.2 от Закона за пътищата в размер на 10.00 /Десет/ лева, като ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА С. С. Г. от ***, ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция "Пътна инфраструктура" гр.София юристконсулско възнаграждение в размер на 130,00 /сто и тридесет / лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр.Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____